

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura Curții de Apel Bălți, Liliana Pasat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui

Arman Ion Vasile, născut la 15 iulie 1981, originar și locuitor în s. Chetroșica Nouă, r-nul Edineț.

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță:* 22.03.2013– 20.06.2013;

- *instanța de apel:* 22.07.2013- 14.05.2014;

- *instanța de recurs:* 03.07.2014- 24.09.2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț din 20 iunie 2013 Arman Ion Vasile a fost condamnat:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) CP – 3 (trei) ani închisoare;
- în baza art. 362 alin. (1) CP – 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare;

Conform art.84 alin.(1) CP pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor numite i s-a stabilit pedeapsa definitivă – 4 (patru) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Arman ION VASILE la 16.10.2012, aproximativ la ora 03.30, avînd intenția de profit și îmbogățire, cu scopul de a însuși bunuri din avutul altei persoane, s-a apropiat de saraiul nr. 1 al fostei ferme care este situat în extravilanul s. Chetroșica Nouă r-nul Edineț și din preajma saraiului a sustras pe ascuns o vițică cu vârsta de 8 luni, care îi aparținea lui Gîscă Tudor Gheorghe, cauzîndu-i astfel o daună materială considerabilă în sumă de 4500 lei.

Tot el, Arman L.V. la 20.10.2012 aproximativ la ora 23.00, continuându-și intențiile sale criminale, s-a apropiat de saraiul nr.1 al fostei ferme care este situat în extravelanul sat.Chetroșica Nouă r-nul Edineț, unde prin forțarea ușii de la intrare a pătruns în serai, de unde pe ascuns a sustras un vițel cu vârsta de 4 luni, cauzându-i astfel lui Gîscă Tudor Gheorghe o daună materială considerabilă în sumă de 4000 lei, astfel cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 8500 lei.

Tot el, Arman Ion continuându-și activitatea sa criminală, la 28.02.2013 pe timp de noapte, aproximativ la ora 19.00 ilegal a trecut frontiera de Stat a Republicii Moldova, nu prin loc prestabilit pentru traversarea frontierei de stat, cu sensul din Republica Moldova, satul Cuconeștii Noi, r-nul Edineț în Republica România satul Ripiceni Vechi, peste râul Prut, pe segmentul de frontieră nr.0967, astfel fiind reținut de către organele de forță a Republicii România și predat Departamentului Poliției de Frontieră a Direcției Regionale "Costești" a Republicii Moldova la 01.03.2013.

2. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Gabriela Moldovan în interesele inculpatului Arman Ion a declarat apel solicitînd rejuedcarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința inculpatului Arman Ion invocînd ca motive :

- instanța de judecată a ignorat și nu s-a expus în sentință asupra documentelor prezentate de către partea apărării, care au fost admise de către instanță și prin care a fost determinat cu exactitate locul, modul haotic și lipsa intenției de traversare a frontierei pe gheața râului Prut;

- consideră că lipsesc careva probe care ar demonstra intenția directă a inculpatului Arman Ion de a trece ilegal frontiera, deoarece nu avea la sine nici un act de identitate, bani, nu s-a ascuns într-un mijloc de transport cu scopul de a eluda controlul la punctul de frontieră, nu a înlocuit fotografia din pașaport nu a efectuat careva convorbiri telefonice în acest sens;

- consideră că trecerea a fost efectuată accidental pe timp de zi între orele 17:00 și 18:00 nu cum menționează instanța" intenționat pe timp de noapte", noaptea fiind cuprinsă între orele 22:00 și 06:00;

- instanța de judecată, condamnîndu-l pe Arman Ion în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) CP, nu a ținut cont de lipsa probelor în cazul epizodului de furt adus lui Arman ION VASILE, invocînd totodată în acest sens că inculpatul a fost supus torturii pentru a recunoaște vina sa în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) CP.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 aprilie 2014, a fost admis parțial apelul, casată sentința și pronunțarea o nouă hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care :

- Arman Ion Vasile de sub învinuirea formulată pe art.362 alin.(1) CP a fost achitat pe motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii;

- Arman Ion Vasile a fost condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit.c) d) CP cu la 3 (trei) ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

4.1. În argumentarea soluției instanța de apel a concluzionat, că soluția instanței de fond cu privire la vinovăția lui Arman Ion în baza art. 362 alin. (1) CP în raport cu probele acumulate pe caz este una pripită și contrară circumstanțelor stabilite pe caz, astfel, constatînd următoarea starea de fapt:

Arman Ion Vasile de către organul de urmărire penală se învinuiește în faptul că la data de 28.02.2013, aproximativ la orele 19:00, pe timp de noapte, intenționat, a trecut frontiera de stat a R.Moldova, nu prin loc prestabilit, pentru traversarea frontiera de stat, cu sensul din R.Moldova sat. Cuconestii Noi, r-nul Edineț în R.România sat.Ripiceni Vechi peste râul Prut, pe segmentul de frontiera nr.0967, astfel fiind reținut de către organele de forță a R.România și predat Departamentului Poliției de Frontieră a Direcției Regionale „Costești” R. Moldova la 01.03.2013.

Apreciind probele administrate pe caz, Colegiul a concluzionat că fapta inculpatului Arman Ion Vasile nu întrunește elementele infracțiunii imputate și anume a laturii subiective a infracțiunii, ce rezulta din declarațiile inculpatului, care în cadrul ședinței primei instanțe a declarat că nu intenționa să treacă frontiera de stat spre România, dar era în stare de ebrietate, era iarnă și nu și-a dat seama că se deplasa în direcția frontierei de stat. Declarații analogice în acest sens pe caz a fost date și de către martorul Mitev Ruslan, care de fapt împreună cu Arman Ion Vasile au fost reținuți de polițiștii de frontieră români. La acest capitol, instanța de apel a reiterat, că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26.07.2013 la-431/13 Mitev Ruslan a fost achitat de sub învinuirea formulată pe art.362 alin.(1) CP, decizie menținută de către Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție din 29.01.2014.

Totodată, instanța de apel a menționat și faptul că pe caz nu și-a găsit confirmare nici constatarea organului de urmărire penală, că trecerea a fost efectuată intenționat pe timp de noapte, ori după cum rezultă din actele de constatare a trecerii frontierei de stat de organele de resort a României, descrise asupra trecerii frontierei de către Arman Ion Vasile, trecerea sa efectuat pe timp de zi în jurul orelor 18:00, Arman Ion și Mitiev Ruslan fiind observați la orele 18:30, apoi reținuți de către colaboratorii de Poliție Frontieră a României la orele 19:00, deci fiind întuneric afară, deoarece era timp de iarnă, dar nu noaptea, cum a reținut instanța de fond, noaptea fiind cuprinsă între orele 22:00 și 06:00.

Referitor la vina inculpatului Arman Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c)d) CP, instanța de apel a conchis că aceasta este pe deplin dovedită, iar argumentul părții apărării adus în apelul declarat precum că inculpatul a fost supus torturii pentru a recunoaște vina sa în baza art.186 alin. (2) lit. c), d) CP nu și-a găsit confirmare.

Instanța de apel și-a argumentat poziția în această parte pe *declarațiile părții vătămate Gîscă Tudor Gheorghe, declarațiile inculpatului Arman I. din 06.02.2013 date în cadrul urmăririi penale, declarațiile martorului Sufelt Vădim Petru din 18.01.2013 date în cadrul urmăririi penale*, pe probele administrate la doar și anume:

- *plângerea părții vătămate Gîscă T.Gh. din 21.10.2012 care solicită să fie luate măsuri cu persoane necunoscute care i-au sustras un vițel (Vol.I, f.d.3);*
- *procesul - verbal de cercetare la fața locului din 21.10.2012 în care este descris locul de unde a fost comisă sustragerea de animale (Vol.I, f.d.7);*
- *ordonanță de recunoaștere în calitate de aparte vătămată pe Gîscă T.Gh. din 26.10.2012 (Vol.I, f.d. 12);*
- *încheiere cu privire la efectuarea percheziției la Arman LV. din 07.11.2012 (Vol.I, f.d.22);*
- *recipisa scrisă de Țurcanu Mihail prin care menționează permiterea cercetării din sarauiul din sat. Pelinia r-nul Drochia (Vol.I f.d.41);*
- *procesul - verbal de cercetare la fața locului din 08.11.2012 și anume acaretul lui Țurcanu Mihail unde este menționat că partea vătămată Gîscă T.Gh. recunoscut vițica care a fost sustrasă de la el, unde în rezultat a fost ridicată o vițică (Vol.I f.d. 42-43);*
- *recipisa scrisă de martorul Scripcari Gheorghe unde a permis cercetarea la domiciliul său în sat. Mihăileni r-nul Rîșcani (Vol.I f.d.46);*
- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.11.2012 la Scripcari Gheorghe unde în rezultat a fost depistat și ridicat un vițel de 4 luni (Vol.I f.d.47-48);*
- *proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 22.01.2013 prin care martorul Poedinoc A. a recunoscut persoana după fotografia nr.3 cu care s-a deplasat în sat.Chetroșica Nouă r-nul Edineț (Vol.I f.d.59);*
- *procesul-verbal de confruntare între inculpatul Arman Ion și martorul Suflet V. din 05.02.2013 (Vol.I f.d.67).*

La stabilirea pedepsei inculpatului, Colegiul a ținut cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, personalitatea inculpatului care anterior a fost de mai multe ori judecat, circumstanțele agravante pe caz - săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate și săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată.

5. Decizia menționată a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care s-a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea achitării pe art.362 alin.(1) Cod penal, cu menținerea sentinței Judecătorei Edineț din 20.06.2013 prin care Arman Ion Vasile a fost condamnat pe ambele capete de acuzare.

În motivarea recursului procurorul invocă ca temei art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

La adoptarea deciziei de achitare, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 95 alin. (1), 100 alin. (4) și 101 Cod de procedură penală, a făcut aprecieri eronate, a reținut inutilitatea unor probe, care întrunesc toate calitățile unei probe ce poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare, a făcut concluzii care nu se racordă la ansamblul probatoriu acumulat pe cauză. Instanța de apel, contrar

prevederilor art. 414 și 417 Cod de procedură penală, ilegal a adoptat o decizie de achitare, dând prioritate în exclusivitate depozițiilor inculpatului, care a negat în instanță vinovăția sa, recunoscută însă totalmente pe parcursul urmăririi penale, doar parțial s-a expus asupra depozițiilor martorilor audiați în prima instanță, limitându-se numai la criticarea generală a probelor acuzării și la probarea nevinovăției lui Arman Ion.

Acuzatorul de stat consideră că prima instanță corect a apreciat și a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, recunoscându-l vinovat pe Arman Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal, însă instanța de apel eronat a conchis că vinovăția ultimului nu se racordă la probele cauzei, cercetate de prima instanță.

În această ordine de idei, recurentul consideră că probele prezentate de acuzare dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar instanța de apel doar formal a indicat că acestea urmează a fi respinse, fără a da o motivare în acest sens, bazându-se eronat la emiterea deciziei de achitare pe declarațiile contradictorii ale inculpatului, înaintînd diferite versiuni, care însă nu au careva suport logic și juridic.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

6.1. Potrivit textului recursului declarat de procuror, din temeiurile de casare a deciziei instanței de apel rezultă art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează *că o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată, că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, or, Instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, astfel, argumentul expus în recurs este neîntemeiat și se respinge, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate și anexate la materialele cauzei și respectiv cercetate în ordinea prevăzută de lege, dîndu-li-se aprecierea cuvenită.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză argumentînd detaliat respingerea probelor ce au fost administrate în suportul învinuirii aduse inculpatei în prezenta cauză, pe art.362 alin. (1) Cod penal.

Argumentele recurentului cu privire la aprecierea unilaterală a probelor nu au nici un suport legal, deoarece, potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri; toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atît, temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 CPP.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar și anume: declarațiile inculpatului Arman Ion, ale martorilor Țurcanu Radu, Mitev Ruslan, Buzev Anatolie verificîndu-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluzia despre achitarea lui Arman Ion de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, să fie justă și întemeiată.

Corect au fost apreciate de către instanța de apel și celelalte probe și anume:

- procesul-verbal de schimb de date și informații din 01.03.2013, întocmit de către Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași, potrivit căruia la data de 28.02.2013 orele 18:30, numiții Arman Ion și Mitev Ruslan, cetățeni ai R.Moldova, au trecut frontiera de stat din R.Moldova în România pe podul de gheață format pe suprafața lacului de acumulare Stînca-Costești pe direcția localității Cuconeștii Noi (R.Moldova), respectiv localitatea Ripiceni (România).Trecerea a fost accidentală pe fondul consumului de băuturi alcoolice (Vol.II, f.d.9-10);

- procesul -verbal privind predarea primirea unor bunuri și/sau persoane din 01.03.2013 întocmit de către Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași, potrivit căruia de partea română a fost predat, iar partea R.Moldova a primit pe cet.Arman LV., care la data de 28.02.2013 la orele 18:30 a trecut ilegal frontiera de stat din R.Moldova în România pe podul de gheață format pe suprafața lacului de acumulare Stînca-Costești pe direcția SF 967.Trecerea a fost accidentală pe fondul consumului de băuturi alcoolice.(Vol.II, f.d.11).

Prin urmare, sunt neîntemeiate argumentele recurentului precum că instanța de apel nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 95 alin. (1), 100 alin. (4) și 101 Cod de procedură penală și astfel a făcut aprecieri a probelor care nu se acordă la valoarea acestora, a reținut inutilitatea unor probe, care întrunesc toate calitățile unor probe ce

pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, a făcut concluzii care nu se racorda la ansamblul probatoriu acumulat pe cauză.

Colegiul reține că, prin prisma art. 52 Cod penal, instanța de apel corect a ajuns la concluzia, că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii imputate, deoarece nu a fost demonstrată prezența în acțiunile lui Arman Ion a laturii subiective a infracțiunii, de trecere ilegală a frontierei de stat (din declarațiile inculpatului, în coroborare cu declarațiile celorlalți martori și probe administrate la dosar, rezulta ca acesta nu și-a dat seama, că a traversat frontiera de stat, dar a înțeles acest fapt abia după ce au fost reținuți de către colaboratorii de frontieră). Declarații analogice în acest sens, pe caz a fost date și de către martorul Mitev Ruslan, care de fapt împreună cu Arman Ion au fost reținuți de polițiștii de frontieră români.

Colegiul reiterează că, corect a fost reținut și menționat în decizia instanței de apel faptul că nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată nici constatarea organului de urmărire penală, că trecerea a fost efectuată „intenționat pe timp de noapte”, deoarece după cum rezultă din actele de constatare a trecerii frontierei de stat de organele de resort a României, descrise, trecerea s-a efectuat pe timp de zi în jurul orelor 18:00, fiind observați la orele 18:30, apoi reținuți de colaboratorii de Poliție Frontieră a României la orele 19:00, deci fiind întuneric afară, deoarece era timp de iarnă, dar nu noapte, cum menționează instanța: noaptea fiind cuprinsă între orele 22:00 și 06:00.

Mai mult ca atât, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26.07.2013 la-431/13 Mitev Ruslan a fost achitat de sub învinuirea formulată pe art.362 alin.(I) CP, decizie menținută de către Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție din 29.01.2014 și fiind una irevocabilă, are puterea lucrului judecat (f.d.27-32, vol. II.).

Pe această linie de idei, Colegiul penal menționează, că instanța de apel, printr-o apreciere justă a probelor, corect a concluzionat asupra achitării inculpatului de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal, luând în considerație totalitatea probelor care, în ansamblu, resping temeinicia învinuirii aduse de organul de urmărire penală. Or, pe parcursul urmăririi penale și a judecării cauzei, de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate probe concludente și pertinente în probarea infracțiunii incriminate - prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel, deoarece corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurent și anume art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu persistă în cauză, iar hotărîrea atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura Curții de Apel Bălți, Liliana Pasat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui Arman Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 22 octombrie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu